

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. szeptember 15.

XVII. évfolyam 29. szám

Évközi 24. vasárnap

„Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, az erős lelket éleszd fel újra bennem”

Egyházközségünk hirdetése:

**Szeptember 15. 24.évk.hét
vasárnap:**

08:00 – Élő Tibor és
+Máriamagdolna

10:00 – +Lőrinc

19:00 – Prohászka szülők az
iskoláért

A szentmise olvasmányai:
Kiv 32,7-11.13-14 Zsolt 50
1Tim 1,12-17 Lk 15,1-32

**Szeptember 16. 24.évk.hét
hétfő:**

Szent Kornél pápa és Szent
Ciprián püspök vértanúk
06:30 – Élő és + Máriák

**Szeptember 17. 24. évk.hét
kedd:**

Bellarmin Szent Róbert püspök és
egyháztanító
06:30 –

**Szeptember 18. 24.évk.hét
szerda:
06:30** –

**Szeptember 19. 24.évk.hét
csütörtök:**

Szent Januáriusz püspök és
vértanú
06:30 –

18:30-19:30: Szentségimádás

**Szeptember 20. 24.évk.hét
péntek:**

18:00 – 19:00 – gyóntatás
19:00 – +Gyula, Anna, István

**Szeptember 21. 24.évk.hét
szombat:**

17:00 – Gyermekes szülőknek
19:00 – Erzsébet testvérünkért

**Szeptember 22. 25.évk.hét
vasárnap:**

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +Margit és László

19:00 – Élő Antal

Katekumenátus képzés

Katekumenátus csoport indul ebben a tanévben is, melybe azokat a fiatalokat, felnőtteket várjuk, akik szeretnének megkeresztelkedni, vagy elsősorban, ill. bérmeztelenné lenni. A keresztény élet, vagyis a Krisztus-követés útját járjuk közösségben, az evangélium örömeinek napi megélésével, a Biblia és az Egyház hagyományának megismerésével. Azokat is szeretettel hívjuk, akik gyakorló katolikusok, de szeretnék mélyíteni a kapcsolatukat Istennel, és gyarapítani hitismereteiket. Várjuk azokat a szülőket is, akik hittanos gyermekeiknek szeretnének segíteni, de nem, vagy csak régen tanultak hittant.

A találkozások hetente lesznek a domonkos nővérek rendházában, egyeztetett időben.

A részvételi szándékot **szeptember végéig** lehet jelezni a következő elérhetőségeken:

Farkas Éva Imelda nővér mobil:
06-20-8233447; email:
imeldaop55@gmail.com

Héjja Anna Margit nővér mobil:
06-20-8232854; email:
hejja.margitop@gmail.com

Harangszó a neten

A Harangszó példányai a lap alján található honlapunkon is megtalálható, sőt regisztrálni lehet, hogy az újakat automatikusan elektronikus levélben elküldjük.

Ferenc pápa:

„Apostoli látogatásomon Jézus kovászát akartam elvinni az embereknek!”

Tegnap este visszaérkeztem a Mozambikban, Madagaszkáron és Mauritiuson tett apostoli látogatásomról.

A világ reménye Krisztus, és az ő evangéliuma a testvériség, a szabadság, az igazságosság és a béke legerősebb kovásza minden nép számára. Szent evangéliumhirdetők nyomdokain járva látogatásommal ezt a kovászt, Jézus kovászát próbáltam elvinni a mozambiki, madagaszkári és mauritiusi lakosságnak.

Mozambikban egy olyan földre mentem a remény, a béke és a kiengesztelődés magvait hinteni, amely a közelmúltban sokat szenvedett egy elhúzódozó fegyveres konfliktustól, és amelyet tavasszal két, borzalmas károkat okozó ciklon sújtott. Az Egyház továbbra is kíséri a békefolyamatot, amelyben előrelépés történt augusztus 1-jén azzal, hogy az érintett felek új megállapodást kötöttek. És itt szeretnék megállni és köszönetet mondani a Szent Egyed Közösségnek, amely rendkívül

sokat dolgozott ebben a békefolyamatban.

Bátorítottam ezen a téren az ország vezetőit, biztattam őket, hogy dolgozzanak együtt a közjóért. Bátorítottam a különböző vallási háttérrel rendelkező fiatalokat is, hogy építsék az országot, győzzék le a csüggedést és a szorongást, terjesszék a társadalmi barátságot, és őrizzék az idősek hagyományait. A püspökök, papok és megszentelt személyek szeme elé, akikkel a Szeplőtelen Szűznek szentelt maputói székesegyházban találkoztam, a názáreti utat állítottam, az Istennek kimondott nagylelkű igen útját, mely hálásan emlékezik Isten hívására és saját kezdeti időszakára. Ennek az evangéliumi jelenlétnek egyik erős jele a zimpetói kórház, a főváros szélén, melyet a Sant'Egidio Közösség közreműködésével hoztak létre. Ebben a kórházban azt láttam, hogy ott valóban a betegek a legfontosabbak, és mindenki a betegekért dolgozik. Azt is érdemes tudni, hogy nem mindenki ugyanahhoz a valláshoz tartozik. A kórház igazgatója – aki egy kiváló kutató hölgy, AIDS-kutató – muszlim, de ő az igazgatója ennek a kórháznak, melyet a Sant'Egidio Közösség hozott létre. De mindenki együtt dolgozik a népért, összefogva, mint egymás testvérei. Mozambiki látogatásom csúcspontja a stadionban bemutatott mise volt, mely alatt igaz, hogy esett az eső, de mindannyian boldogok voltunk. Az énekek, a liturgikus táncok... nagy-nagy boldogság! Nem számított, hogy esik! És ott újra hallottuk az Úr Jézus felszólítását: „Szeressétek ellenségeiteket” (Lk 6,27), ez indít el igazi forradalmat, a szeretet forradalmát, mely megszünteti az erőszakot és testvériséget teremt.

Maputóból Antananarivóba, Madagaszkár fővárosába utaztam. Ez egy természeti szépségekben és erőforrásokban gazdag ország, de sajnos nagy szegénység jellemzi. Kifejeztem azon

kívánságomat, hogy a szolidaritás hagyományos szelleme által vezetve a madagaszkári nép le tudja győzni a nehézségeket, s a környezet iránti tisztelet és a társadalmi igazságosság ötvözésével fejlődést hozó jövőt tud építeni. Ebbe az irányba mutató prófétai jelként meglátogattam a „Barátság városát”, Akamasoát, amelyet egy lazarista misszionárius, Pedro Opeka atya alapított: ott megpróbálják összekapcsolni a munkát, a méltóságot, a legszegényebbekkel való törődést és a gyermekek oktatását. Mindent az evangélium irányít. Akamasoában, a gránitbánya közelében a munkásokért mondott imával fordultam Istenhez.

Azután találkoztam a különböző kongregációkhoz tartozó szemlélődő nővérekkel a kármeliták monostorában: hit és ima nélkül ugyanis nem lehet emberhez méltó várost építeni. Az ország püspökeivel megújítottuk azon elkötelezettségünket, hogy „a béke és a reménység magvetői” leszünk, gondjainkba véve Isten népét, különösen a szegényeket és papjainkat. Együtt róttuk le tiszteletünket Boldog Victoire Rasoamanarivo, az első oltára emelt madagaszkári asszony előtt. Nagyszámú fiatalal imavirrasztást tartottunk – sokan, de hihetetlenül sokan voltak rajta –, mely gazdag volt tanúságtételekben, énekekben és táncokban.

Antananarivóban mutattuk be a vasárnapi eucharisziát a nagy „egyházmegyei mezőn”: nagy tömegek gyűltek egybe az Úr Jézus körül. Végül a Saint-Michel Intézetben találkoztam Madagaszkár papjaival, szerzeteseivel és papnövendékeivel. Isten dicséretének jegyében zajlott ez a találkozó.

A hétfőt a mauritiusi köztársaság meglátogatásának szenteltük. Ez jól ismert turisztikai célpont, de azért ezt az országot választottam, mert etnikai csoportok és kultúrák integrációjának a helye. Az elmúlt két évszázadban ugyanis különböző népesek érkeztek erre a szigetcsoporthoz, különösen Indiából; és ez a hely erős gazdasági és társadalmi fejlődésen ment keresztül a függetlenné válás után. Itt intenzív a vallások közötti párbeszéd és szoros a vallási vezetők közötti barátság. Lehet, hogy ezt mi furcsának találjuk, de náluk természetes a barátságnak ez a megélése. Amikor beléptem a püspökségre, egy szép nagy virágcsokrot találtam, gyönyörűt: a nagyimám küldte a testvériség jeleként.

Mauritius szigetén Máriának, a Béke királynőjének emlékhelyén mutattuk be a szentmisét, a „mauritiusi egység apostolának” nevezett Boldog Jacques-Désiré Lavalra emlékezve. A boldogságoknak, Krisztus tanítványai személyazonosító igazolványának az evangéliuma ebben az összefüggésben ellenszer az önző és diszkriminatív jólét kísértésére. Az evangélium és a boldogságok egyrészt ellenszert jelentenek erre az önző és diszkriminatív jólétre, egyben kovászai az igazi boldogságnak, amelyet irgalmasság, igazságosság és béke jár át. Megdöbbenett az a munka, amelyet a püspökök a szegények evangelizálása érdekében végeznek
Fordította: Tózsér Endre SP